

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-85

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sărbători 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

Secerișul

IOEL 3, 13.

Suntem în plin seceriș. Acum e timpul când, după un an de muncă grea, plugarul se bucură că poate să-și strângă roadele pe care le-a așteptat cu atâta grije.

Secerișul e sfârșitul muncii și așteptărilor de un an de zile. Și nu are omul mai mare bucurie decât de a-și vedea holda galbenă — aurie legănându-se cu spițele pline atârând în jos, — ca unduirile unei ape întinse, mișcate de vânt

Privind însă cum holda așteaptă secerișul sau cum roada este legată în snopi și strânsă în grânar, îți vin numaidecât înaintea ougetului cuvintele Scripturii, cari, vorbesc și ele despre un „seceriș” despre „seceră”, despre „secerători”, „snopi” și „grânar”.

Lumea de azi este și ea o mare holdă de grâu și neghină care pe zi ce trece, se „coace”, apropiindu-se mereu de secerișul cel mare

Neghina și grâul, fiii Impărăției și fiii Celui rău, cresc împreună până la seceriș — până la sfârșit.

La vremea secerișului, după cum neghina se smulge, se leagă în snopi și se arde, tot așa „Fiul omului” va trimite pe îngerii Săi, și ei vor smulge din Impărăția Lui toate smintelile și pe cei ce fac fărădelege și-i vor arunca pe ei în văpaia focului; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Atunci cei drepti vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit să audă (Mat 13,40-42).

Știe bunul Dumnezeu. Poate nu mai este mult până la „seceriș”. Holda lumii se coace mereu. Cresc nelegiuirile, cresc păcatele — cresc neghinele și merg spre coacere, spre desăvârșirea nelegiuirii din urmă, când îngerul va zice „Celui ce ședea pe nor: Pune secerea ta și seceră; pentru că a venit ceasul să seceri și secerișul pământului este copt.

Atunci cel ce ședea pe nor, și-a aruncat secerea pe pământ. Și pământul a fost secerat” (Apoc. 14, 15-16).

Dar în „arșița” necazurilor și suferințelor se coace și „grâul”, cel curat și bun, se desăvârșește și se curățește și cei credincioși cari vor fi strânși în vremea aceea ca niște snopi copti în grânar.

I. Mărturie

TREI IDOLI MODERNI:

Cinematograful, Teatrul și Sportul

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este întru el. Pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și deșarta slavă a vieții, nu sunt dela Tatăl, ci sunt din lume.

Iar lumea și pofta ei pier, dar cel ce face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac. (I Epistolă Ioan 2, 15-17).

Văzând cât de mult prețuește lumea de azi Cinematograful și Teatrul, prea adesea imorale și cât interes și atenție li dă sportului, oricine cugetă puțin, va spune că aceasta este o mare greșală în care a căzut omul modern, greșală cu atât mai mare cu cât el mai este și creștin.

Cinematograful a ajuns o adevărată școală a omenirii, care strânge pe băncile sălii, mai multă lume decât toate bisericile și școlile la un loc.

Desigur, nu vrem să vorbim de rău, gândul bun. Intre miile de filme sunt și filme religioase și educative; dar dacă toate „pânzele” sale ar fi puse în slujba Domnului, în slujba sufletului ar fi o mare binecuvântare, dar necazul tocmai aici stă: Cinematograful este de cele mai adeseori un propagandist al păcatului, al urii, al desfrâului, al crimei și al tuturor nelegiuirilor și desmăturilor lumii. Un adevărat dascăl al lui satan, care duce cu el pe tot locul stricăciunea sufletelor, mai ales a celor tinere.

Aproape nu este film — nu vorbim de cele școlare, în care să nu fie o iubire păcătoasă, o crimă sau mai multe, mereu sub alte și alte forme — „senzaționale” și „picante” pentru a atrage cât mai multă lume. Adeseori se folosesc cuvinte cu „înțeleș” pentru a trezi interesul și a atrage chiar și pe cei nepăsători. Așa am văzut nu de mult într'un oraș de provincie un afiș cinematografic cu titlul: Minciuna sfântă.

Oricine știe, că minciuna e un lucru păcătos și nu sfânt. Că tatăl minciunii e diavolul și cine minte îl are de tată pe diavolul (Ioan 8,44). Deci este o mare necinste și păcat a alătura cuvântul curat și neprihănit de

sfânt, lângă cel murdar și păcătos de minciună.

Ei, dar titlul acesta este interesant și „senzațional”, el poate face bună propagandă pentru film și poate aduce mulți bani în casă. Doar scopul cinematografului este înainte de toate (vorbim de vremea de față) pe lângă propaganda desmăturii, banul.

Artiștii de cinematograf — idolatrizați de o lume întreagă — și cari trăiesc o viață plină de desfrâu și fărădelege sunt milionari ca și regisorii și proprietarii marilor săli de cinematograf unde se perindează pe zi, mii și mii de oameni, cari își dau și ultimul ban, pentru a se delecta privind panoul păcatului.

Am zis mai înainte că cinematograful este o școală a crimei. Un exemplu din multe.

Acum câțiva ani, doi tineri din Petroșani nefiind învoșiți de părinți să se căsătorească, tugi ră la Deva. Seara s'au dus la cinematograful. Se rula un film unde, doi amanți s'au sinucis (pate că dintr'o pricină asemănătoare cu a lor.)

Filmul acesta avu atâta putere asupra tinerilor încât, mergând la un hotel și-au pus și ei capăt vieții, precum au văzut în film.

Se înțelege ușor atunci de ce oamenii credincioși, ocolesc și nu calcă pragul cinematografului. Pentru ei nu sunt argumente ca să convingă. Ei nu sunt din aceia cari vreausă „țină pas cu lumea”. Fiindcă cine este prieten lumii se face vrășmaș cu Dumnezeu (Iacov 4,4).

Acolo unde ochiul meu poate privi ceea ce limba nu poate spune și ceea ce poate să-mi întine sufletul, nu mă duc. Cine mănâncă pâine otrăvită va muri și cine glumește cu păcatul va fi nimic

(urmăre în pag. 2-a)

„PACE VOUA”

Isus a stătut în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă” Ioan 20,4

Cel dintău cuvânt spus de Domnul Isus apostolilor Săi după Înviere a fost: „Pace vouă”! Aceste cuvinte odată cu venirea neașteptată a Mântuitorului în mijlocul lor, au produs o mare bucurie și liniștire sufletească în inimile apostolilor. Măhnii și îndurerări de moartea Mântuitorului, cuprinși de frica ludeilor, ei stăteau ca niște pui lipsiți de mama lor, într'o oadaie ale cărei uși erau încuiate. „Ucenicii s'au bucurat când au văzut pe Domnul” iar Isus le-a zis din nou: „Pace vouă”.

Mare dar este pacea sufletească în inima noastră și pacea sau bunăînțelegerea între oameni și popoare. Pacea este un rod al iubirii omului față de Dumnezeu ca și față de aproapele.

De câtă pace este nevoie pe pământ se poate vedea și de acolo că despre pace — u cântat îngerii în văzduh în noaptea Nașterii Mântuitorului și iată că acum după Înviere însuși Domnul dăruiește pace apostolilor Săi. Cu adevărat „Hristos este pacea noastră” spune apostolul Pavel (Efes. 2, 14)

În lume astăzi cu toate acestea nu este pace. Lumea se frământă, popoarele se războiesc, cei mari asupresc pe cei mici, și un duh de neliniște stăpânește omenirea.

Conducătorii popoarelor au uitat de pacea Mântuitorului precum au uitat și de învățătura dragostei între oameni.

Degeaba vorbesc de pace și o caută cu mijloace omeniești; oamenii nu vor avea pacea câtă vreme vor uita de Cel ce este pacea noastră” adică de Hristos.

Dacă conferințele de pace ar fi avut ca președinte pe Domnul Isus pacea ar stăpâni între popoare, dar așa nu poate fi pace și omenirea se depărtează tot mai mult de Dumnezeu. „Cei răi n'au pace (Isaia 48, 22) spune cuvântul lui Dumnezeu.

Dar copiii lui Dumnezeu se pot bucura de testamentul pe care ni l-a lăsat Domnul: Va dau pacea Mea. Nu v'o dau cum o dă lumea” (Ioan 14, 27). O ce dulce, ce scumpă și mângâietoare este această pace a Domnului Isus. Nici o furtună lumească nu poate îndepărta pacea și bucuria sufletească a unui credincios dacă el se încrede în Domnul. „Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre”. (Coloseni 3,15)

UCENICUL TIN OTEI

VOI SUNTEȚI LUMINA LUMII (Matei 5:14)

Ceva în legătură cu Evanghelia de Duminică

În cuvântarea de pe munte, când Mântuitorul a rostit acea minunată evangheliă care a făcut fericiți pe toți nefericiții pământului, cuvântarea care a rămas și va rămâne veșnic un îndreptar, o rază, o nădejde pentru toți aceștia, El a mai spus ucenicilor și alte adânci și minunate lucruri.

Voi sânteți lumina lumii (14)

Cu alt prilej El a spus: „Eu sânt lumina lumii” (Ioan 8,12). Și într-adevăr, El e Soarele Vieții iar noi sântem și trebuie să fim, luminițe, aprinse din lumina Lui, luminați spre El.

Fiecare copil al Domnului așa trebuie să fie: după harul cât i-a fost dat, după măsura undeleminului turnat în candela vieții lui, el să lumineze în noaptea acestei lumi cărarea pe care sufletele pierdute să se întoarcă la Hristos.

Nici stelele cerului nu sânt deopotrivă! Unele sânt mai luminoase altele mai slabe dar pentru aceasta toate luminează. Acolo unde a fost pusă, fiecare steluză își dă lumina câtă i-a fost dată.

Iacă tot așa trebuie să fim și noi, fraților. Că precum fiecare steluză își are locul ei și misiunea ei în nemărginirea întinderii Cerului, tot așa și noi, fiecare avem locul nostru și misiunea noastră în alcătuirea împărăției lui Dumnezeu, pe pământ. Și una este datoria noastră: să luminăm! Noaptea lumii acesteia e grozavă: e mai grozavă ca oricând. Și locuitorii pământului, depărtați de „Lumina cea adevărată” rătăcesc spre prăpastia pierzării. Noi, acolo unde sântem puși, să luminăm! Ne vom topi noi, luminarea se topește, dar să ne topim luminând.

Iacă, miezul nopții a trecut, se apropie Răsăritul cel Mare al Soarelui Dreptății iar când va răsări El, noi, dacă ne-om fi împlinit slujba, ne vom primi răsplata.

Luminați deci, acum e vremea voastră.

Lumina faptelor (vers 16)

Iacă aceasta o cere Domnul dela noi. Lumina despre care vorbește Domnul aici și pe care El ne-o cere este: „lumina” faptei. Când vom ajunge la plinătatea măsurii ca „Hristos să trăiască în noi” (Galateni 2,20) atunci vom și face numai acele fapte pe care „oamenii văzându-le să preamărească pe Tatăl cel din ceruri”.

Să ne silim a „crește” mereu, ca să ajungem statura aceasta. Atunci noi vom fi o fereastră curată, prin care oricine și oricând va putea vedea pe Soarele-Hristos, și va putea primi căldură, lumină, viață dela El. Că nu uitați fraților, faptele voastre bune vor fi și martori în ziua judecării, împotriva celor răi. Vedeti, le va zice Domnul, și acești

copii ai Mei au fost în lume, au trăit printre voi și lângă voi, — s'a putut trăi și în dragoste și bunătate — ei au trăit. Voi, de ce n'ați făcut la fel?

Purtați-vă deci așa, ca în fiecare faptă și vorbă și gând al vostru, să „trăiască cu plinătate Hristos” și voi să nu fiți dați de rușine la venirea Lui.

Să împlinesc (vers 17)

N'am venit să stric — ci să împlinesc Legea a spus Mântuitorul. O, câte ar fi de spus despre aceasta. Dar e prea puțin loc aici. Că n'a fost de ajuns numai acel „să nu faci” pe care l-a spus Legea. Nu-i de ajuns pentru mântuire numai să nu faci răul! — Trebuie să faci binele în orice împrejurare, în orice clipă din viața ta. Apoi a face fap-

tele, numai faptele legii, e mai mult decât numai o luptă un efort, o osteneală a noastră, de a câștiga noi mântuirea, în loc de a o primi dela El (Efeseni 2,8-9).

Deacea unii se rătăcesc, alergând după reguli și obiceiuri, alergând după lucruri dinafară când toate aceste lucruri, pierdere pot fi, dar mântuire nu!

„Căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în mâncare și biutură (Romani 14,17).

Neprihănirea fariseilor (vers 20)

Aceasta e „dreptatea”, „Neprihănirea care ucide în numele Legii pentru „interesele superioare” ale templului (Luca 11,47-51). Dreptatea care fură și înșală pentru a se lauda cu „mila” lor „creștină”, care răpește avuții celui sărac și are nevoie în timp ce de ochii lumii fac rugăciuni lungi (Matei 23,14).

Dreptatea care sucește și ascunde adevărul de dragul minciunii și păcatului în care se lenevește ca într-un culcuș cald, amăgind și pierzarea lor și pe alți lesne crezători cari se iau după chemarea lor (Matei 23,13-15).

„Neprihănire” care sub vălul de evlavie și sfințenie, ascunde cadavrul mârșav și scârbov plin de viermi desfrânării și păcatului care roade și nimicește (Matei 23,27).

„Neprihănire” josnică și lădă, care cu cât caută să se arate mai sfântă la lume, cu atât arate mai urâtă, mai respingătoare, mai vrednică de osândă! (Matei 23,28)

Mântuitorul a cunoscut-o, s'a scârbit de ea și a osândit-o, așa cum trebuia, îndemnând pe copiii Lui să se ferească de ea.

Citiți cap. 23 dela Matei! Astăzi capătă mai mare putere ca oricând. Și păziți-vă ca „neprihănirea” voastră să nu fie așa.

Căci atunci — vai de voi!

T. DARR

O comoară scumpă

O comoară scumpă
Un dar prețios
Am aflat eu astăzi:
Pe Isus Hristos.

Zile, ani de-arândul
Alergam smintit
Prin lumea aceasta
Să fiu fericit.

Diavolul și lumea
Mă tot ispiteau,
Să n'am nici o frică
Să fac tot ce vreau.

Dar slăvit să fie
Bunul Dumnezeu
Căci mi-a trezit mîntea
Și-am văzut că-i rău

Azi urmez pe Domnul
Și sunt fericit
Am aflat comoara
Pe Isus iubit.

Gh. Haritescu

Încălțați picioarele.

Încălțați picioarele cu râvna Evangheliei păcii (Efes. 6 15)

Încălțați picioarele spre gătire.

Soldatii în rasboi nu se desculță și nu se desbracă — pentruca în caz de alarmă tot în acelaș ceas să fie gata spre ridicare. Pompierii asemenea sunt gata totdeauna, să alerge și să stingă incendiile.

Astfel — după apostolul — noi trebuie să fim gata de a „binevesti pacea”.

Creștinul nu trebuie să fie cu nimeni în vrajbă. Dar se întâmplă, că fără voința voastră, cineva vă învrăbește, și voi nu puteți să întronați pacea. Atunci așteptați prilejul, — pân-diți-l pre el.

Să știți, că până când nu vă veți împăca cu fratele vostru nu veți avea pace în sufletul vostru.

Folosiți-vă de orice prilej: se află fratele în nevoie, grăbiți-vă, în numele păcii să-i ajutați lui. Se află în scârbe, grăbiți-vă cu mângâierea, binevestindu-i lui pacea.

Cu un cuvânt, să fiți de strajă, încălțați și gata, — ca să mergeți cu cuvântul păcii, îndată ce veți observa la aproapele vostru, germenul împăcării, zămislirea simțământului de pace.

Grădinarii nu dorm nopți întregi, ca să pândească, cum se va deschide cutare floare rară. Dar mult mai vrednic este pentru om, ca să ia seama, când va înflori pentru pacea cea sfântă — sufletul vrăjmașului, ca să meargă spre el cu binevestirea dragostei.

Păr V. P.

RAZIMUL MEU

Isuse, razimul meu
Vreau să stau la sânul Tău
Așa cum s'a învrednicit
Ucenicul cel iubit!

Isuse, privesc la Tine
Căci ai murit pentru mine
Și sângele Ți-ai vărsat
Să speli negrul meu păcat.

O, ce razim sfânt și dulce
E Isus și sfânta Cruce
O, ce razim mi-am găsit
În Isus cel Răstignit.

Lumea nu-mi dă niciodată
Mângâiere — adevărată,
Dar cu Isus cât trăiesc
Milă și pace găsesc!

ILIE POPOVICI

(urmăre din pag. 1-a

de el. Nu-i nevoie să caut aur prin gonoaie. Numai porcii au plăcere să-și vâre râțul prin murdării să găsească oase.

Noi avem capul de asupra trupului și ochii așezați sus, pentruca să privim în sus.

Dar, despre ceilalți, „idoli” al-tădată. Ion. M.

Câteva cuvinte despre păcat

Microbul sufletului

Păcatul este microbul sufletului. Dintre toți microbii din lume, păcatul e cel mai primejdios și acela care se înmulțește mai repede.

Un singur păcat, și este destul ca să doboare pe cel mai puternic om; întocmai ca singurul vierme care se introduce sub coaja celui mai puternic stejar. Care va nimici mai ușor, viermele pe stejar, sau stejarul pe vierme? Fără îndoială, viermele va nimici mai repede stejarul, decât stejarul pe vierme. Cugetă și tu dacă este ceva mai stricător în tine, decât păcatul!

Și de dragostea mamei îți aduci aminte; și o vei uita. Și de prietenii iubiți cari au murit, îi vei pomeni; dar dela o vreme îi vei uita. Și despre faptele tale bune îți vei aduce aminte; dar le vei uita. Inșă păcatul, pe care l-ai săvârșit înainte de 40 de ani, în fiecare dimineață îți strigă: bună dimineața și în fiecare seară: la revedere! Strigă, va striga și nu va răguși în toată viața ta.

Păcatul se înmulțește mai repede decât orice fel pe pământ. Păcatul pare că-și simte puterea numai în mulțime și pare că înțelege, că numele lui de cinse este legheon.

Primul rod al păcatului este un păcat mai mare; neascultarea nașteuciderea. Primul născut rod al Evei neascultătoare, a fost Cain ucigătorul de frate.

Păcatul nevinovat

A vorbi despre păcatul nevinovat, este de asemenea cu a vorbi despre un pui de lup, fără ochi.

A vorbi despre păcatul mic, înseamnă a vorbi despre sămânța cea mică a neghinei. Căci atât păcatul mic cât și păcatul mare au un viitor mare.

Oricât ar fi de neînsemnat trecutul unui păcat și oricât ar fi de neprimejdios pentru prezent, viitorul oricărui păcat este nesocotit

de mare.

Un șobolan contagios (se știe că șobolanii fiind de multe ori purtători de boale grele) răscoală cetăți, pricinuesc carantine stricte și mobilizează împotriva sa armate întregi. Cel mai nevinovat și mai mic păcat este purtătorul și vestitorul unui rău mai grozav decât al șobolanului contagios.

Scoală-te și răscoală-te și tu și întreaga cetate a sufletului tău, împotriva groaznicului vestitor al răului. Ridică o carantină de oțel în jurul tău și mobilizează toate forțele bune (sufletești) din tine.

Dumnezeu și păcatul

Dumnezeu și păcatul stau pe două planuri opuse. Nimeni nu poate întoarce fața către Dumnezeu până ce mai întâi nu întoarce spatele păcatului. Nimeni nu poate iubi pe Dumnezeu, până ce mai întâi nu urăște păcatul.

Spatele nu vede; tot așa cel întors cu fața către păcat nu poate vedea pe Dumnezeu.

Mai de plâns

De plâns este omul gârbov și de plâns este omul orb. Dar de cât aceștia, mai de plâns este:

acela care se străduște să-și îndreptățească păcatele și acela care caută să se înărească în necredința lui.

Ce poți spune despre acești doi decât că ei dela naștere și până la moarte își sapă mormântul în ei înșiși.

Paharul plăcerii

Dacă ți-ar întinde cineva o cupă de aur cu cel mai bun vin din lume și ți-ar spune: bea; însă să știi că pe fund se află o scorpie, ai bea oare?

În orice pahar al plăcerii pământestești (și al păcatului) se află pe fund o scorpie (Așa că înghițind beutura — plăcerea păcatului — ai înghițit și scorpia — moartea).

Boldul morții

Prin păcat a intrat moartea în lume, deoarece din păcat s'a născut moartea, și prin păcat se naște moartea (Iacov 1, 15).

Diavolul e tatăl păcatului, iar păcatul tatăl boldul morții.

Viermele din stejar

Niciodată stejarul nu poate să scoală singur viermele din sine. Altcineva trebuie să vină, ca să facă acest lucru.

Niciodată grăul nu poate să curețe singur neghina din jurul său. Altcineva trebuie să vină, ca să facă acest lucru.

Dar numai când boala stejarului și a grăului se arată, numai atunci va veni stăpânul să facă acest lucru. Numai când stejarul și grăul prin ofilirea lor, prin limba lor, cerșesc ajutor, numai atunci va veni stăpânul să-i libereze de vrăjmaș.

Oare omul n'are și el un stăpân? Și nu va veni el, oare, să smulgă păcatul din sufletul omului?

Singurul Mântuitor

În adevăr, nu există altceva, care ar putea să ajute (afară de Dumnezeu, ajutorul și Mântuitorul tuturor și mai ales a celor ce cred) chiar dacă natura întreagă s'ar transforma în chirurg, n'ar putea să nulge un singur păcat din sufletul omului. Fiindcă un singur păcat are în sine atât de multă întunecare, încât este în stare să umbrească chiar soarele luna și stelele, și chiar universul întreg; precum s'a și întâmplat la începutul acestei lumi.

Pentru aceasta, cere cu frică ajutorul Stăpânului, ca să vină cât mai repede în ajutorul tău și să te mântuiască de păcat. Strigă după ajutor mai tare, chiar decât ai strigat când ai observat un șarpe în așternutul tău.

Iată, șarpele a intrat nu în așternutul tău, ci'n sufletul tău.

Frica de păcat

Cu cât omul este mai treaz (sufletește) în a e moralei, cu atât mai mare groază îl cuprinde din cauza păcatului precum pe un lunatic îl cuprinde groaza de înălțarea lui, în vis, deasupra prăpastiei.

În adevăr, păcătoșii sunt lunatici morali.

Vai de lunaticul, care se trezește prea târziu, când picioarele lui se află pe puntea cea mai alunecoasă, deasupra celei mai cumplite prăpastii. Căci atunci se va trezi, nu pentru a se retrage, ci pentru a fi martor treaz al prăbușirii sale în prăpastie.

Mântuitorul vorbea de o astfel de trezire târzie, când spune: Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă, căci vă spun că mulți vor căuta să intre și nu vor putea (Luca 13, 24)

Izbăvitorul

Moartea nu se poate nimici până nu se nimicește păcatul. Inșă cine ar putea nimici păcatul decât cel care a luat păcatul asupra sa.

Numai Dumnezeu poate nimici păcatul.

Toate săgețile păcatului sunt îndreptate spre Dumnezeu. Când omul păcătuiește, lovește, așa zicând în Dumnezeu. Și Dumnezeu, în Fiul Său, a luat asupra Sa, păcatele noastre. Dacă Dumnezeu n'ar lua asupra Sa păcatele omului, omul ar fi nimicit de păcat și nimicit nu cu o moarte trecătoare, ci cu moarte veșnică.

Așa dar, păcatul este purtător de moarte!

Scăpare, nu putem avea decât în Jertfa Crucii de pe Golgota, în Isus care prin moartea și învierea Sa, a nimicit păcatul și moartea.

(Spicuri de fr. ONISIM)

Citiți, plătiți și răspândiți foala

„VIEȚA CREȘTINĂ”

Ne mirăm

Ne mirăm, când din gazete, aflăm știri îngrozitoare, Știri de cari se inspăimântă luna și draguțul soare. Ne mirăm că'n veacul nostru, de invenții, de cultură, Lumea a uitat, se vede, cele scrise în Scriptură.

Ne mirăm văzând prin sate și orașe lux turbat, Ne mirăm că alcoolismul multe vieți a secerat. Ne mirăm că alte patimi, trec prin lume ca și râul Și că în fruntea tuturor ni se pare că-i desfrăul.

Ne mirăm că'n țara noastră, ca și'n alte țări mănoase, Doamna sărăcie intră în atâtea zeci de case. Ne mirăm că nedreptatea tot mai mult își face loc, Că lăcomia aprinde între frați un mare foc.

Ne mirăm văzând creștinii slujind celui rău cu zel, Ne mirăm văzând în lume prea puțini oameni model Ne mirăm noi azi cu toții, dar ne vom mira mai tare Când se va ivi pe nouri Isus Regele cel Mare.

I. Tărie

Am pierdut sau am aflat pe Domnul?

În viața noastră pământească, orice pierdere a vreunui lucru, ne face dureri și întristări. Și cu cât mai scump a fost lucrul pierdut, cu atât și supărarea noastră e mai mare.

Dacă copiii își pierd părinții, agricultorii — roada câmpului, negustorul — câștigul mării, desigur că aceștia plâng și oftează mult și din greu după cele pierdute.

Apoi dacă aceștia oftează după lucruri trecătoare, ce vom face noi nenorociții, care am pierdut comori și mai mari și neprețuite — pe Domnul?

Nenorociții aceștia sântem noi care prin neascultare, prin călcarea poruncilor sfinte, prin păcat pierdem astfel pe Dumnezeu. Iar această pierdere e cu mult mai mare decât dacă ți-ai pierde lumina ochilor, sănătatea, ba chiar și viața.

Când Adam a călcat porunca dumnezească,

Dumnezeu l-a întrebat: „Adame, unde ești?” (Facere 2,9). Adică în ce stare te afli, cum ai pierdut fericirea și ai căzut în osândă?

Răspunsul nostru de om nenorocit care am părăsit calea dreptății și am pornit pe calea fărâdelegii și a păcatului, este — trebuie să fie — tot acesta: Unde sunt? Știu, că înainte de păcat trăiam fericit și cu inima liniștită; acum însă, o neliniște mare a cuprins toate simțurile mele, care mă tot dojenesc de cece am făcut.

Dumnezeu era prietenul meu, iar acum l-am îndepărtat și m'am făcut sluga satanei; înainte eram cu Dumnezeu, acum sânt fără Dumnezeu. Vai de ei, vorbește Dumnezeu prin profetul Osia, — 9, 12, „vai de ei, dacă mă voi depărta dela dânșii”.

Despre regele David, ne spune Scriptura că după ce a păcătuit, suspina plin de durere în adâncul inimei sale. Nu-l puteau mângâia nici curtenii, nici strălucirea curții, nici muzica și

nici petrecerile. Inzadar. El plânge și jelește așa: „Lacrimile mi-au fost pânea mea, ziua și noaptea pentru că mi se zicea: „Unde este Dumnezeuul tău” — ps. 42, 4 — Fără Dumnezeu toate sunt amărăciune și scârbă, și oricât ar încerca omul să le înăbușe pe acestea cu îmbrăburile lumii acestea — nu va reuși.

Și totuși! nu trebuie să pierdem nădejdea dacă am ajuns în o astfel de stare! Dumnezeu s'a depărtat dela noi din pricina păcatelor noastre. Nu trebuie să pierdem vremea cu încercări zadarnice, ca să ne înecăm durerea și pierderea aceasta prin lucruri de nimică. Ci mai vărtos să-L căutăm și să-L găsim iarăși pe Dumnezeu.

Cu inimă înfrântă, cu duhul umilit și căință adevărată, să-L căutăm. Și-L vom afla iarăși pe Domnul și El se va sălășui din nou în sufletul nostru, în inima noastră și ne va umple inima de fericire nespasă. Ștefan Purice cântăreț bi-

CUVINTE REGALE

„Viață nouă, viață de avânt, viață de încredere în viitorul României, iată ce trebuie dobândit dela tinerete vlăstare ale țării“.
Pentru străjer nu mai trebuie să fie vremuri grele și vremuri ușoare, nu există decât o singură vreme: Aceia a credinței și a muncii fără preget pentru progres“.
(Din cuv. M. S. Regelui către Străjeri, 8 Iunie 1939)

COLONIȘTII n'au dreptul să părăsească satele unde au fost colonizați

— Deasemenea ei nu pot să-și arendeze pământurile —

Zilele trecute domnul ministru al agriculturii a cercetat județele din Dobrogea, unde se află coloniști. Cu acest prilej a aflat, că unii coloniști în loc să-și lucreze pământul îl arendează, iar cu veniturile lor trăiesc la orașe. În urma celor văzute în Dobrogea, domnul ministru a dat ordin, ca până

la 1 Iulie toți coloniștii să se afle în sate, cu copiii și nevestele lor, altfel își vor pierde drepturile de colonizare.

Această pedeapsă se va da și coloniștilor, cari în viitor își vor părăsi căminele unde au fost colonizați, sau își vor arenda pământul.

—000—

Di prof. N. Iorga e de părere că

Românii să nu mai mănânce mămăligă

La discuția proiectului de lege pentru valorificarea grâului, dl senator prof. N. Iorga, consilier Regal, a spus că porumbul să fie înlăturat din hrana noastră și înlocuit cu grâu. Adică să nu mai mâncăm mămăligă, ci numai pâne.

Ținta este să se ajungă la economie națională în folosul rasei. Folosindu-se pâinea ca hrană a poporului, în locul mămăligii, va ajuta la sănătatea poporului, deci un câștig pe urma căruia tot țara folosește.

Toate drumurile duc la... d. Hitler

În ultimul timp — în mai puțin de un an, aproape toți conducătorii de state din Europa sau dacă nu, miniștrii lor de externe au făcut câte o vizită sau mai multe conducătorului Germaniei, d. Hitler.

Mulți, merg să-i cerșească de milă, câte o bucată de țară dela vecini — cum a făcut Ungaria care a primit o ciosvârtă din fosta Cehoslovacie, mai liniștindu-i-se

limbușia cea mare cu „nedreptatea“ ce zice că i-s'a făcut de când s'a „fript“ în marele război.

Se spune acum că vizita președintelui de guvern bulgar, d. Kiosseivanoff, ar avea același rost. Ziarele franceze, spun însă că chiar cu sprijinul Berlinului pretențiile revizioniste bulgare, nu s'ar putea împlini.

Anglia: Căminul și adăpostul refugiaților

În nici o țară din lume nu găsim refugiu atât de mulți prizoniți și necăjiți ai soartei, ca în Anglia — Este un adevarat cămin și adăpost al refugiaților.

Au fost alungați evreii din

Germania și Austria? Anglia s'a îngrijit să le dea sălaş.

Peste 35 mii de refugiați, cetățeni germani și 700 copii spanioli, trăiesc și se hrănesc la sânul cald de mamă al Angliei.

Semne și arătări cerești

Ploi mari cu grindină și inundații — Pagube de zeci de milioane.

Cerul de sus parcă vorbește cu noi și parcă se judecă cu noi. Semnele și arătările nu mai conținesc.

Zilele trecute mari ruperi de nori cu furtuni, cu grindină și inundații s'au abătut asupra mai multor regiuni ale țării.

În județul Bihor, Vinerea trecută o puternică rupere de nori, cu grindină de mărimea nucilor a distrus cu totul sămănăturile din hotarele comunelor Mezieși, Vișănești, Talpe, Săliște, Belegeni, Poieni etc.

Jalea locuitorilor e de nedescris. Din alte regiuni ale țării vin vești tot așa de triste.

Locuitorii acestor comune roagă stăruitor pe Ministerul Agriculturii

să-i scutească cel puțin de impozitul pe care nu-l mai pot plăti; nu mai au din ce să-l mai plătească.

În jud. Rădăuți Buc. grindina a făcut pagube de 13 milioane lei.

În Constanța zeci de case au fost dărâmate, sămănăturile pe mari întinderi distruse și pe alte multe părți tot așa

O, de s'ar întoarce oamenii la Dumnezeu, de-ar fi cu gând și inimă curată, a'unci și vremile s'ar schimba

Cât însă vor continua a fi răi și neînduplecați, zadarnic vor aștepta vremi mai bune, căci nu vor veni.

Precum e închinarea așa e și mulțumita.

De toate și de pretutindeni

— FOSTUL REGE ZOGU AL ALBANIEI, a fost oaspetele Capitalei noastre timp de 4 zile, împreună cu soția, copilul și surorile sale.

Regele fără țară a plecat prin Polonia spre Paris.

Ce-a fost eri și ce e azi! Sărmană mărime omenească!

— 11 MILIOANE ȘOMERI are în vremea de față, St. Unite ale Americii. Țara dolarilor e și țara șomerilor și a sărăciei,

— PRIMA FABRICĂ DE CAUCIUC din România s'a deschis săptămâna trecută pe teritoriul com. Florești în apropiere de gara Băicoi jud. Prahova.

— MAMĂ CRIMINALĂ. La Curtea criminală din Cluj, a fost judecată la 3 ani închisoare, servitoarea Maria Szigheti care și-a omorât copilul, lăsându-l cu voia, în luna Ianuarie, afară din oraș, ca să înghețe de frig.

— UN TUNEL PE SUB MARE lung de 4000 metri va lega orașul Copenhaga de coasta daneză de care se departe printr'un braț de mare.

Tunelul îl sapă o societate nemțescă din Berlin.

— O ȚARĂ NOUĂ a descoperit Germania la Polul Sudic al pământului. Mărimea ei este cam a Germaniei de azi (600 mii km. pătrați) Germania are acum la îndemână „spațiul vital“ de care vorbește mereu. / tât numai că „Țara nouă“ e cam departe și tare e frig pe acolo.

— FEBRA AFTOASĂ, boala de gură și de unghii la vite, a bântuit cu furie în toată țara. În județul Bihor, zeci de mii de vite mari și oi zac de această boală. Multe au și murit.

Târgurile de vite și vânzarea laptelui, untului, smântânei, au fost oprite. Tot semne de sus.

— DANZIG-UL continuă să pre-ocupe întreaga lume politică. Lucrurile par a se fi mai domolit. Se spune că Polonia se va înțelege cu Germania și nu va fi nevoie să se recurgă la război pentru „orașul liber“. Totuși, cei interesați, se pregătesc și stau gata. Oamenii nu se mai înred unii în alții.

Ce va mai fi vom mai vedea și vom scrie.

— CONTELE CIANO n'instu de externe al Italiei, a plecat în Spania unde are o misiune de împlinit către gen. Franco.

Dela administrație

SCRIEȚI CITEȚ

Când trimiteți bani s'au scrisori, scrieți cât mai deslușit ce doriți.

Scrieți apoi cât mai citeț și clar: numele și pronumele D-V, comuna, județul și oficiul poștal unde stați.

În felul acesta, ne ușurați și munca noastră și veți putea fi mai repede și mai bine serviți.

ATENȚIUNE!

Pe nouile cărți poștale nu se poate scrie, decât NUMAI PE O PARTE. Deci nu scrieți corespondența pe partea unde se scrie adresa, întrucât la primire se taxează ca o scrisoare închisă cu 6 lei și costă astfel 4+6 adică 10 lei

În clasa VIII-a

Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, a terminat cu desosebit succes examenul de fine de an, fiind trecut în clasa VIII-a.

— Senatorii de drept:

C. I. C. Brătianu, Aurel Dobrescu, Gr. Iunian, Dr. N. Lupu, I. Maniu, I. Mihalache, I. Orleanu, V. Sassu și P. S. episcopul Vartolomei Stănescu, fiindcă n'au voit să depună jurământul legiuit, au perdu dreptul de senatori în actuala sesiune. Iar Mareșal C. Prezan G. Enescu, N. Titulescu și M. Popovici vor putea depune jurământul după ce împiedicările de forță majoră nu vor mai fi.

— AL 7-LEA TÂRG INTERNAȚIONAL DE MOSTRE se va deschide în curând la Sibiu. Participă o mulțime de țări din Europa și chiar America.

Va fi probabil și anul acesta reducere de 50 la sută pe C. F. R. pentru vizitatori.

— UN PUTERNIC CUTREMUR DE PĂMÂNT s'a simțit zilele acestea la Katowice, în Polonia.

Cauzele cutremurului — spun ziarele — nu se cunosc.

Ba se cunosc, spunem noi: sunt păcatele oamenilor!

Germania a luat noi măsuri militare

Recrutarea a 400 mii oameni cari n'au făcut serviciul militar

Germania se pregătește mereu. Între 7 Iulie și 9 Septembrie, vor fi recrutați toți oamenii născuți în anii 1906, 7, 10, 13 până la 1920 cari n'au făcut armata, — mai înainte, nefiind

serviciul militar obligatoriu. Cu aceștia armata germană sporește cu 400 mii oameni atingând cam 100 divizii, cât ar trebui spun ei, să fie după populația ce o are.